

Det evige liv eller livsstigen

(Symbol nr. 28)

1. Den evige livsoplevelse

Vi har allerede igennem det foranstående erfaret, at de levende væsener er evige væsener, og at disses livsoplevelse er en evig realitet. Vi har her symboliseret denne de levende væseners evige livsoplevelse. Vi har set den i de tidligere sym-

boler som spiralkredsløb, indenfor hvilke der var indvikling og udvikling, og inden for hvilke der også var kulmination af mørke og kulmination af lys. Og vi så, at fortsættelsen af livsoplevelsen gik videre og videre gennem kosmiske spiralkredsløb i det uendelige. Vi blev vidne til, hvorledes væsenerne på denne evige livsbane kom til at danne mikrokosmos, makrokosmos og mellemkosmos for hverandre og betingede således hverandres evige tilværelse eller livsoplevelse, hele vejen på denne livets evige passage, hvor væsenernes udfoldelse af sansesæt og manifestationsevne eller den samlede livsoplevelse fornemmes som en vej opad til højere og højere tilværelsesplaner og livsformer.

2. En åndelig vej opad igennem de højeste verdener

Denne opadstigende livsvandring, om man så må sige, har sine opgangs- og nedgangsepoker, men de viser altid fremover – ikke tilbage. Disse nedadgående epoker er en livsbetingelse for, at væsenet senere kan opleve overliggende epoker eller kosmiske spiralkredsløb. Derfor bliver de nedadgående epoker således i virkeligheden i helhedsoverblikket over livsoplevelsen at betragte som opadgående epoker. Vi kan derfor udtrykke de levende væseners evige livsoplevelse eller evige liv som en uendelig åndsstige opad igennem utallige himle og himles himle og paradises paradise uden noget som helst ophør, uden nogen som helst grænse.

3. Guds billede

Væsenerne bliver således i kraft af dette deres evige liv, evige skabe- og oplevelsessevne identisk med uendeligheden i tid og rum og dermed identisk med evigheden. Og vi ser således Guds billede her urokkeligt blive åbenbaret i det levende væsen. Kan Guds billede være større eller mere realistisk og strålende åbenbaret end netop således, som det her kommer til syne i det levende væsen? – Hvordan skulle det levende væsen ellers på nogen måde kunne være identisk med Guds billede?

4. Forklaring til symbol nr. 28

Symbol nr. 28 symboliserer de levende væseners evige liv, der, som før nævnt, er en evig vej opad igennem en evigt skiftende oplevelse af kontraster i lys og mørke eller principperne det ubehagelige gode og det behagelige gode. Vi kender allerede, hvorledes denne vandring er organiseret i form af spiralkredsløb og tilværelsesplaner, og vi skal derfor her blot symbolisere et lille stykke af denne uden begyndelse og ende fremtrædende livets vej.
.....

De store violette trin symboliserer hver især et spiralkredsløb, altså en livsoplevelsesperiode, inden for hvilken væsenerne oplever kulmina-

tionen af mørket og kulminationen af lyset. Tager vi det midterste spiraltrin, ser vi, at det strækker sig op over seks farvede trin. På farverne kan vi se, at det nederste trin udgør instinktplanet eller planteriget. Det næste udgør tyngdeplanet eller dyreriget, i hvilket mørket kulminerer. Det tredje udgør følelsesplanet eller det rigtige menneskerige. Det fjerde udgør intelligensplanet eller visdomsriget. Det femte udgør den guddommelige verden eller intuitionsplanet. Og det sjette udgør hukommelsesplanet eller salighedsriget. Disse fire sidste riger er lysets riger, medens tyngdeplanet eller dyreriget er

mørkets plan, spagfærdigt begyndende i planteriget sidste del. Og således rummer hvert spiraltrin den samme struktur og de samme tilværelsesplaner men i nye variationer. Det evige liv er således i virkeligheden fundamentalt en lysets vej. Det mørke, der findes, eksisterer jo kun for at markere denne vej. Hvis det ikke fandtes ville der ikke kunne eksistere nogen som helst form for oplevelse eller sansning og derfor heller ikke nogen som helst form for oplevelse af liv og manifestation.

.....

Hvert tilværelsesplan har igen mange mindre kredsløb, som også kan symboliseres ved trap-

petrin. Der er f. eks. de enkelte jordliv, som hver for sig bliver mere og mere fuldkomne. Der er årskredsløbene og døgnkredsløbene med flere. Disse tilværelsesplanernes mindre, lokale trin er symboliseret som farvefelterne længst til højre på symbolet, der skal udtrykke trappefigurens forside. Vi skal komme tilbage til den i forklaringen til symbol nr. 29. – Den hvide farve på symbol nr. 28 symboliserer X 1, der her betyder verdensaltets Jeg. Vi har således på symbol nr. 28 vist det mest letfattede billede af det evige livs eller verdensaltets struktur. Det viser os, at det evige liv er en vej i evigt kosmisk lys, der er det samme som en vej i evig kærlighed.